44

ΕΤΟΣ Κ'. Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 17 Ἰανουαρίου 1883. ΑΡΙΘ. 1025

ΦΩΝΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΝΤΑΥΘΑ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΚΑΤ' ΕΤΟΣ, ΗΤΟΙ ΑΝΑ 48 ΦΥΛΛΑ . . . . ΔΡ. Ν. 12
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ (ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΤΕΛΩΝ) . . » » 16
ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΑΝΑ ΣΤΙΧΟΝ . . . . . ΛΕΠΤΑ 20
ΑΝΑ ΠΑΣΑΝ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΙΝ ΜΗ ΥΠΕΡΒΑΙΝΟΥΣΑΝ ΤΟΥΣ 30 ΣΤΙΧΟΥΣ ΔΡ. Ν. 6
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ . . ΛΕΠΤΑ 60
» ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ » 100

Ἐξωτερικαὶ εἰδήσεις.

Ἀναγγέλλουσιν ἐκ Βερολίνου ὅτι ἡ εἰς Λονδῖνον ἀποστολὴ τοῦ Χασὰν Φεχμὴ πασσᾶ ἔχει σκοπὸν εἰρηνικὸν καὶ συνδιαλλακτικόν. Ὁ Χασὰν πασσᾶς, διαλεχθεὶς μετά τινος Γερμανοῦ διπλωμάτου, ἐδήλωσε διαρρήδην ὅτι αἱ διαθέσεις τῆς Ὑψηλῆς Πύλης εἰσὶν ἐντελῶς εἰρηνικαὶ καὶ ἐμπνέονται ὑπὸ φιλικοῦ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν αἰσθήματος, τοῦθ' ὅπερ ἐναργῶς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις διέταξε νὰ μεταβῇ μετ' αὐτοῦ εἰς Λονδῖνον ὁ Χοβαρτ πασσᾶς, Ἄγγλος τὸ γένος, ὅπως συνεργασθῇ εἰς τὴν εὐόδωσιν τῆς ἀποστολῆς του.

— Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου» λέγει ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις προτίθεται νὰ λύσῃ τὸν Γόρδιον δεσμόν, ἀναλαμβάνουσα ἐπί τινα χρόνον, τὴν διοίκησιν τῆς Κάτω καὶ τῆς Μεσαίας Αἰγύπτου καὶ ἁπάσας τὰς οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις τῆς Αἰγύπτου, ἀφίνουσα δὲ τῷ Σουλτάνῳ, ὡς ἀντάλλαγμα διὰ τὴν συναίνεσίν του εἰς τὴν ἐπίλυσιν ταύτην, τὴν Ἄνω Αἴγυπτον καὶ τὸ Σουδάν, μεθ' ἑνὸς ἢ καὶ πλειοτέρων λιμένων τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. Λέγεται ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Χασὰν Φεχμὴ πασσᾶ συνδέεται μετὰ τοῦ σχεδίου τούτου.

— Ἡ διεθνὴς ἐπιτροπὴ ἥτις προώρισται νὰ ἐξετάσῃ τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τῆς Αἰγύπτου θὰ σύγκειται ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ δημοσίου χρέους ἐπιτροπῆς, θὰ συμπεριληφθῶσι δὲ εἰς ταύτην καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας.

— Λέγεται ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ καταλάβῃ τὴν νῆσον Σοκότραν, κειμένην εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἄδεν, ὅπως τοιουτοτρόπως προλάβῃ τὰ σχέδια τῆς Γαλλίας. Ἡ ῥηθεῖσα νῆσος ἔχει ἄριστα φρέατα καὶ ἀσφαλῆ λιμένα, ἐν ᾧ δύνανται νὰ προσορμίζωνται τὰ πρὸς τὰς Ἰνδίας διευθυνόμενα πλοῖα.

— Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις τοῦ στρατηγοῦ Βολσελέη ἀπεστάλησαν ἐκ τοῦ «Φρέατος Ἔλ Χοκολιάτ». Τὸ σῶμα τῶν καμήλων ἔφθασεν εἰς τὴν ῥηθεῖσαν θέσιν κατὰ τὴν 5 ην τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, ἀφοῦ ἔκαμε πορείαν πλήρη δυσχερειῶν καὶ κινδύνων. Αἱ κάμηλοι δὲν εἶχον πίει ὕδωρ ἐπὶ δύο ἥμισυ ἡμέρας, εἶχον ἀρχίσει δὲ νὰ πίπτωσι κατὰ γῆς, τοῦθ' ὅπερ ἀπεδείκνυεν ὅτι αἱ δυνάμεις των εἶχον ἐξαντληθῆ. Οἱ στρατιῶται ἠναγκάσθησαν νὰ πληρώσωσιν ἓν τάλληρον δι' ἕκαστον ποτήριον ὕδατος.

— Ἡ Γερμανικὴ ἐφημερὶς «Κρέουτζ» διαβεβαιοῖ ὅτι μεταξὺ Γερμανίας καὶ Γαλλίας ἐπῆλθε συνεννόησις ὡς πρὸς τὰ σύνορα τῶν ἐν τῇ Δυτικῇ Ἀφρικῇ κτήσεών των, ὅπως τοιουτοτρόπως μὴ φυῶσι δυσχέρειαι ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ Κράτη ταῦτα ἤθελον νὰ ἐπεκτείνωσι τὰς κατακτήσεις των πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τῆς ῥηθείσης χώρας.

— Ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς τῆς Γερμανίας προτίθεται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπιπρόσθετον πίστωσιν ἐξ 6,000,000 Μαρκῶν, ἕνεκα τῆς ἀναπτύξεως ἣν τινα πρέπει νὰ λάβῃ τὸ ναυτικὸν τῆς Γερμανίας χάριν τῆς ἀποικιακῆς πολιτικῆς τῆς Αὐτοκρατορίας.

— Ἔν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Γερμανικῆς Βουλῆς [illegible]έθη καὶ πάλιν τὸ ζήτημα ἂν ἦναι δίκαιον [illegible]εικὲς νὰ ὑποχρεῶνται οἱ στρατιῶται οἱ [illegible]ντες εἰς τὸ δυτικὸν καὶ τὸ ἰσραηλιτικὸν θρήσκευμα νὰ προσέρχωνται εἰς τὰς ἐν τοῖς ναοῖς τῶν διαμαρτυρομένων γενομένας ἱεροτελεστίας. Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησε λακωνικῶς ὅτι οἱ στρατιῶται ὀλίγον πρέπει νὰ μεριμνῶσι περὶ τῆς ἐκκλησίας ἐν ᾗ, ἀνωτέρᾳ διαταγῇ, πρέπει νὰ ὑπάγωσιν. Οἱ στρατιωτικοὶ κανονισμοὶ ῥητῶς διαγράφουσιν ὅτι οἱ στρατιῶται πρέπει νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὸν ναόν, οἱ δὲ ἀξιωματικοί, ἐκτελοῦντες τὴν διαταγὴν ταύτην, δὲν δύνανται νὰ ἐξετάζωσιν ἂν οἱ στρατιῶται των πιστεύουσιν εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Λουθήρου, εἰς τὸν τοῦ Βατικανοῦ ἢ εἰς τὴν Πεντάτευχον.

— Κατὰ τὸν προσεχῆ Φεβρουάριον ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις θέλει ζητήσει παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ ἑτέραν πίστωσιν ἐκ 50 ἑκατομμυρίων διὰ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Τογκίνου, θέλει δὲ γίνει καὶ στρατολογία ἐξ ἐθελοντῶν.

— Βαθμηδὸν ἐκλείπουσιν ἅπαντα τὰ προνόμια ἅτινα μέχρι τοῦδε ἐν ἰδιαιτέρᾳ διετήρουν θέσει τὴν Πολωνίαν. Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κατήργησε τὸ οἰκονομικὸν γραφεῖον τοῦ Βασιλείου τῆς Πολωνίας καὶ συνήνωσε τοῦτο μετὰ τοῦ ἐν Πετρουπόλει κεντρικοῦ οἰκονομικοῦ γραφείου, ἕτερον δὲ νομοσχέδιον, προταθὲν ὑπὸ τοῦ Τσάρου, καταργεῖ τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων τῆς Πολωνίας καὶ τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν τῆς Βαρσαβίας.

— Ἡ ῥωσσικὴ κυβέρνησις διέταξεν ὅπως ἀνασταλῇ ἡ διαταγὴ περὶ ἀπελάσεως τῶν ἐν Ὀδυσσῷ διαμενόντων Ἰσραηλιτῶν ἐμπόρων, οἵτινες τυγχάνουσιν ὑπήκοοι Αὐστριακοί.

— Ἡ μέλλουσα νὰ συγκροτηθῇ ἐν Παρισίοις τῇ 3|15 Ἰανουαρίου Σύνοδος τῶν ἀποτελούντων τὴν λατινικὴν ἕνωσιν Κρατῶν, ἤτοι τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Βελγικῆς, τῆς Ἑλβετίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀνεβλήθη, ὡς γνωστόν, διὰ τὴν 2|14 Ἀπριλίου, τῇ αἰτήσει τῆς ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι εἰς τὸ Κογκρέσον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὑπεβλήθη ἤδη νομοσχέδιον περὶ παύσεως τῆς ἐκκοπῆς ἀργυρῶν δολλαρίων, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ἂν ἐπιψηφισθῇ τοῦτο, θὰ ἔχῃ σπουδαίαν ῥοπὴν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Συνόδου ληφθησομένων ἀποφάσεων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ μονομεταλλισμοῦ ἢ τοῦ διμεταλλισμοῦ.

— Τὸ προσκύνημα ὅπερ προτίθενται νὰ κάμωσιν οἱ Σλάβοι εἰς τὸν τάφον τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου των Μεθοδίου, ἀποκεφαλισθέντος πρὸ χιλίων ἐτῶν ἐν Βελεγραδ, τῆς Μοραβίας, φαίνεται ὅτι προώρισται νὰ καταλήξῃ εἰς σπουδαῖον διπλωματικὸν ζήτημα. Ἡ ῥωσσικὴ κυβέρνησις δὲν θέλει νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως οἱ καθολικοὶ ὑπήκοοι...

ΑΝΑΛΕΚΤΑ ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΑ.

ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ Σ. ΒΡΟΚΙΝΗ.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡᾼ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.

ΕΝΕΤΙΚΗ ΕΠΟΧΗ 1758—1797.

(Ἴδε προηγούμενον ἀριθμόν)

Ὁπόσοι τόμοι ἀπετέλουν τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Κανὰλ εἶναι ὅλως ἄδηλον· πᾶσαι δὲ αἱ πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ τοιούτου ἡμέτεραι ἔρευναι ἀπέβησαν ἄγονοι, τοῦ τοπικοῦ Ἀρχειοφυλακείου μὴ παρέχοντος εἰδήσεις περὶ τῆς βιβλιοθήκης ταύτης πρὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν κατέστη αὕτη διὰ τῆς δωρεᾶς ἰδιοκτησία τῆς κοινότητος. Ἀλλ' οὔτε τι βέβαιον καὶ ὡρισμένον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βιβλίων τῆς μονῆς τῆς Ἁγίας Ἰουστίνης γνωστὸν τυγχάνει. Καὶ περὶ μὲν τῆς πρώτης τῶν δύο τούτων βιβλιοθηκῶν εἰκάζομεν, ὅτι οὐκ ἠρίθμει πλείους τῶν 2,500 τόμων, περὶ δὲ τῆς τελευταίας πιστεύομεν ὅτι δὲν θὰ ὑπερέβαινε τοὺς 1000. Τοῦθ' ὅπερ ὅμως βέβαιον καθίσταται, εἶναι, ὅτι ἀμφότεραι αἱ εἰρημέναι βιβλιοθῆκαι μετὰ πολλὰς καὶ ποικίλας περιπετείας καὶ συνεχεῖς προσθήκας (περὶ ὧν εἰδικώτερον ἐν τοῖς ὄπισθεν λεπτολογήσομεν), ἐχρησίμευσαν ὡσπερ θεμέλιος λίθος τῆς μέχρις ἡμῶν διατηρουμένης καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς «τῆς πρώην Ἰονίου Ἀκαδημίας» γνωστῆς βιβλιοθήκης, ἣν ἀπαρτίζουσιν ὡς ἔγγιστα τετράκις μύριοι τόμοι, ἐν οἷς καταλεκτέοι καὶ οὐκ εὐάριθμοι διπλῶν, ἡμιτελῶν καὶ ἡμιφθάρτων συγγραμμάτων.

Τὰ πρὸς τὴν Κέρκυραν ἀγαθὰ αὐτοῦ αἰσθήματα ὁ Κανὰλ βραδύτερον διετράνου ἔτι μᾶλλον διὰ νέας εὐεργετικῆς πράξεως. Ὑπὸ δικαίου; πρὸς εὐποιΐαν τῆς θετῆς ταύτης πατρίδος του ἀείποτε φλεγόμενος οὗτος, διέθηκε διὰ τοῦ ὑπὸ χρονίαν 6 Ἰανουαρίου 1773 ἔ. ν. ἰδίου κωδηκέλλου, ἀνεξαρτήτως σπουδαίου τινος ποσοῦ πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν ἀστυκοῦ πτωχοκομείου καὶ κεφάλαιον ἐκ διακοσίων χρυσίνων (Zecchini), ὅπερ ὥρισεν ἵνα κατατεθῇ εἰς τὸ ἐπ' ἐνεχύρῳ δανειστήριον, ὅπως ὁ ἐτησίως παρὰ τῶν Συνδίκων εἴτε Ἀντιπροσώπων τῆς Κοινότητος εἰσπρακτέος τόκος αὐτοῦ, χρησιμεύῃ εἰς πλουτισμὸν καὶ ἐν γένει συντήρησιν τῆς βιβλιοθήκης, ἥτις ἔργον οὖσα τῆς προνοίας τοῦ Κανὰλ ὑπῆρξεν ἀείποτε καὶ τὸ καταθύμιον ἀντικείμενον αὐτοῦ ἐκείνου. Τὸ παρὰ τοῦ Κανὰλ αὐτοχειρὶ ἐν Ἑνετίᾳ γραφὲν κωδίκελλον τοῦτο, παραδοθὲν τῷ αὐτόθι Δημοσίῳ συμβολαιογράφῳ Πέτρῳ Πρετζάτῳ πρὸς τὴν ἐν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ προσήκουσαν καταγραφήν, ἐδημοσιεύθη συνῳδὰ τοῖς ὁριζομένοις τύποις ἐν Ἑνετίᾳ μικρὸν μετὰ τὴν αὐτόθι τελευτὴν τοῦ Κανὰλ συμβᾶσαν κατὰ τὴν 27.ην Σεπτεμβρίου 1790. Τὸ ἀποσπασμάτιον τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κωδικέλλου ἀφορῶν εἰς τὴν τῶν χρημάτων τούτων διαθήκην, κρίνομεν ἁρμόδιον νὰ παρενθέσωμεν ὧδε ὡς εὕρηται μεταγεγραμμένον ἐν τῇ 42 δέσμῃ τοῦ 72 ἐκ τῶν ἐν τῷ τοπικῷ ἀρχειοφυλακείῳ διασωζομένων Τόμων τῶν διαφόρων τῆς Κοινότητος ἀντικειμένων, (Argomenti diversi della città di Corfù) σὺν τῇ προσθήκῃ τῆς σχετικῆς ἐξελληνίσεως, πολλῷ μᾶλλον ἀφοῦ ἡ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν παράνομος καθυστέρησις εἰς τὴν Δημοσίαν βιβλιοθήκην τῶν ἐτησίων παροχῶν τοῦ ἀφιερώματος τούτου, εἶχε προκαλέσῃ σύντονον τὴν προσοχὴν τῶν διαφόρων πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας ἐγχωρίων κυβερνήσεων.

«Alla Pubblica Libreria già eretta in Corfù nel Borgo delle Castrade vicino al ospizio de' P. P. Riformati di S.ta Giustina, lascio Zecchini duecento n.o 200, per esser investiti nel Santo Monte di pietà in Corfù, il pro de' quali abbia da esigersi dalli Illustrissimi Sig.ri Sindici di questa Spettabile Communità che saranno pro tempore, e sia impiegato a beneficio della Libreria stessa, così per accrescerla coll' acquisto d' altri libri, come per supplire a tutto ciò che fosse necessario affine di far sussistere e con Nobiltà ancora mantenere un' opera tanto utile, che oltre al profitto che col prezzo della medesima ricavar possono le persone studiose ed erudite, serve ancora di decoro ed ornamento alla città medesima».

«Τῇ Δημοσίᾳ Βιβλιοθήκῃ ἤδη ἐν Κερκύρᾳ ἱδρυμένῃ εἰς τὸ προάστειον Γαστράδων, παρὰ τῇ μονῇ τῶν μεταρρυθμισμένων Π. Πατέρων τῆς Ἁγίας Ἰουστίνης, ἀφίημι χρυσίνους διακοσίους ἀρ. 200 ὅπως παραδοθῶσιν εἰς τὸ ἱερὸν ἵδρυμα τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Ἐνεχυροδανειστηρίου, ἡ δὲ πρόσοδος αὐτῶν εἰσπράττηται παρὰ τῶν ἑκάστοτε ἐπιφανεστάτων κ.ων Συνδίκων τῆς περιβλέπτου ταύτης Κοινότητος, καὶ χρησιμεύῃ πρὸς ὠφέλειαν τῆς αὐτῆς βιβλιοθήκης τόσῳ πρὸς αὔξησιν διὰ τῆς προσκτήσεως ἄλλων βιβλίων, ὅσῳ καὶ πρὸς ἀναπλήρω-

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΡΙΘ. .... ΧΑΡΗ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

κοοι τοῦ Τσάρου μεταδῶσιν εἰς Αὐστρίαν καὶ συμμεθέξωσιν πράξεως, ἥτις καίτοι ἔχει θρησκευτικὸν χαρακτῆρα, θέλει τέλος καταλήξει εἰς πολιτικὴν ἐπίδειξιν ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ οἴκου τῆς Αὐστρίας. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Τσάρου διέταξε τὸν διοικητὴν τῆς ῥωσσικῆς Πολωνίας νὰ καταδιώξῃ δραστηρίως τὰ κομητάτα ἐκεῖνα ἅτινα ἐνεργοῦσιν ὑπὲρ τοῦ προσκυνήματος τούτου, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ ἐν Αὐστρίᾳ Σλάβοι πάντα λίθον κινοῦσιν ὅπως εἰς τὸ προσκύνημα τοῦτο μεταδῶσι καὶ οἱ ὁμοεθνεῖς των τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς χερσοννήσου τοῦ Αἵμου, κατὰ συνέπειαν ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις εὑρίσκεται εἰς λίαν δύσκολον θέσιν.

— Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Σαγκάη ὅτι ἡ Σινικὴ κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἀγωνισθῇ μέχρις ἐσχάτων ἔχουσα σταθερὰν πεποίθησιν ὅτι θέλει νικήσει. Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτῃ στρατολογεῖ ξένους ἀξιωματικούς, ἰδίως Γερμανούς, λέγεται δὲ ὅτι μέχρι τοῦδε οἱ ἐν τῷ Σινικῷ στρατῷ ὑπηρετοῦντες ξένοι ἀξιωματικοὶ ἀνέρχονται εἰς 200.

— Λέγεται ὅτι ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις μετὰ τὰς ὑπὸ τῆς Γαλλίας δοθείσας ἐπεξηγήσεις, δὲν θέλει καταλάβει τὸν κόλπον τοῦ Ἀδουλὲ.

— Γαλλικαί τινες ἐφημερίδες ἀναγγέλλουσιν ὅτι μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἀγγλίας διωμολογήθη διπλωματικὴ συμφωνία, ὅπως γίνῃ Ἀγγλο-Ἰταλικὴ κατοχὴ ἐν Αἰγύπτῳ. Ἡ ἐν Ἀσὰβ Ἰταλικὴ ἀποστολὴ εἶναι ὁ προάγγελος τῆς συμφωνίας ταύτης.

— Τὸ ἐν Μελίτῃ ἑδρεῦον σύνταγμα «Σούσεξ» διετάχθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως νὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως διὰ τὴν Αἴγυπτον.

— Αἱ ἐλπίδες ὅτι ἡ ἐπὶ Καρτοὺμ στρατεία θὰ ἐπετελεῖτο ἀναιμάκτως ἐξηλέγχθησαν δυστυχῶς φροῦδαι. Ἡ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Στεὺαρτ φάλαγξ ἐκ χιλίων διακοσίων ἀνδρῶν, φθᾶσα εἰς τὰ ἐν Ἀβουκλέᾳ φρέατα, εὗρεν αὐτὰ κατεχόμενα ὑπὸ δωδεκακισχιλίων Ἀράβων, ταχθεῖσα δ' εἰς τετράγωνον ἐχώρησε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἀλλ' οἱ Ἄραβες, ὁρμήσαντες μετ' ἀκατασχέτου θάρρους, κατώρθωσαν νὰ διαρρήξωσι ἐπὶ μικρὸν τὸ τετράγωνον. Ἤρξατο τότε μάχη δι' ἀγχεμάχων ὅπλων, καθ' ἣν ὑπερίσχυσεν ἡ βρεττανικὴ ἐπιμονὴ καὶ ῥώμη. Τὸ τετράγωνον ἐσχηματίσθη ἐκ νέου, διηύθυνε δὲ φονικώτατον πῦρ κατὰ τῶν ἀνταρτῶν, οἵτινες ἐπὶ τέλους ὑπεχώρησαν καταλιπόντες ἐπὶ τοῦ πεδίου 1,200 νεκροὺς καὶ τραυματίας. Ἐκ τῶν Ἄγγλων ἐφονεύθησαν 9 ἀξιωματικοὶ καὶ 65 στρατιῶται, ἐπληγώθησαν δὲ 9 ἀξιωματικοὶ καὶ 85 στρατιῶται. Εἰς τοὺς φονευθέντας συγκαταλέγεται ὁ συνταγματάρχης Βούρναβυ, εἰς δὲ τοὺς τραυματίας ὁ λόρδος Σαὶν-Βινσάν. Τοῦ στρατηγοῦ Στεὺαρτ ἐφονεύθη ὁ ἵππος. Κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν τῶν «Ἡμ. Νέων» ὅτε διεσπάσθη τὸ τετράγωνον, ἐπεκράτησεν ἐπὶ στιγμὴν ἀπίστευτος σύγχισις, ὅλη δ' ἡ φάλαγξ ἠπειλήθη δι' ἐξοντώσεως, ἀλλὰ μετ' ἀγωνιώδη συμπλοκὴν ὑπερίσχυσαν οἱ Ἄγγλοι ἀποκρούσαντες μετὰ φοβερᾶς φθορᾶς τοὺς πολεμίους. Αἱ περιπέτειαι τῆς μάχης ὑπομιμνήσκουσιν ἐν πᾶσι τὰς μάχας κατὰ τοῦ Ὀσμὰν Δίνγα ἔνθα ἐπίσης ἡ ἀκατάσχετος ὁρμὴ τῶν Ἀράβων ἐνέβαλε τοὺς Ἄγγλους εἰς κίνδυνον. Αἱ ἀπώλειαι τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων ὑπῆρξαν ὀδυνηρόταται ὑπερβᾶσαι τὰ δέκα ἑκατοστά. Ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν ἰδίως ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληγώθησαν πολλοί, ὅτε προσεπάθουν νὰ συγκρατήσωσι τοὺς στρατιώτας. Νῦν ὁ στρατηγὸς Στεὺαρτ ὁδεύει πρὸς τὸ Ματαμμὲχ παρὰ τὸν Νεῖλον.

— Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐσχεδιάσθησαν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα διαδηλώσεις πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς καταβολῆς τῶν ἀποζημιώσεων, ὑπῆρχον δὲ φόβοι ταραχῶν ἐφ' ᾧ ἡ ἀγγλικὴ φρουρὰ ἐκλείσθη εἰς τοὺς στρατῶνας. Εὐτυχῶς τῇ συμβουλῇ τῶν προξένων Ἀγγλίας, Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος, τὸ σχέδιον ἐματαιώθη καὶ ὁ πρὸ τοῦ χρηματιστηρίου συνελθὼν εὐάριθμος ὅμιλος διελύθη εἰρηνικῶς. Ὅτι ἡ τύχη τῶν θυμάτων τοῦ ἐμπρησμοῦ εἶναι ἀξία οἴκτου οὐδεὶς ἀρνεῖται· ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Εὐρώπη ὅλη ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος τῶν ἀποζημιώσεων, συνέδεσε δ' αὐτὸ πρὸς σπουδαιοτάτας διαπραγματεύσεις, ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται οὐ μόνον ἡ τύχη τῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν τῷ κόσμῳ θέσις τῆς Ἀγγλίας, διαδηλώσεις αὐτῶν τῶν δικαιούχων οὐδόλως θὰ ἐπέσπευδον τὴν ποθητὴν λύσιν.

Διάφορα.

Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ἐν Λειψίᾳ τὸ Α'. Τεῦχος περιοδικοῦ συγγράμματος μετὰ εἰκόνων, ἐπιγραφομένου «Κλειώ». Ἡ ἐν τῷ πρώτῳ τούτῳ τεύχει περιλαμβανομένη ὕλη, οὖσα διδακτικὴ καὶ ποικίλη, καθιστᾷ τὸ περιοδικὸν τοῦτο λίαν ἀξιοσύστατον, οὐδόλως δὲ ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὸ ῥηθὲν περιοδικὸν θέλει τύχει τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἁπανταχοῦ Ἑλλήνων, ἵνα τοιουτοτρόπως ὁ βίος αὐτοῦ καταστῇ διαρκής. Ἐν τῷ ῥηθέντι Α'. τεύχει περιέχονται «Τὰ αὐτοκίνητα τραπέζια, ὑπὸ Ι. Σκυλίσση. Φραγκῖσκος ὁ Α'. καὶ ἡ ἀναγέννησις, ὑπὸ Εἰρηναίου Ἀσωπίου. Τὸ σήμαντρο τῆς πρωτοχρονιᾶς. Σκέψεις φρονίμου μητρός. Οἱ δύο ἀδελφοί, ποίημα ὑπὸ Ἀχιλλέως Παράσχου. Ἱστορία ἑνὸς παιδίου. Ἐντυπώσεις ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Σοππενχάουερ. Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις, ὑπὸ Ἀδ. Κοραῆ. Τὰ δύο ἀστέρια, ὑπὸ Γ. Δροσίνη. Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἑσπερίας καὶ Διάχυσις». Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τοῦ ῥηθέντος περιοδικοῦ, δὶς τοῦ μηνὸς ἐκδιδομένου, ὡρίσθη εἰς φρ. 20 προπληρωτέα, συνδρομηταὶ δὲ ἐγγράφονται ἐν Κερκύρᾳ παρὰ τῷ μεγαλεμπόρῳ κ. Ἰωάννῃ Παραμυθιώτῃ.

— Δι' ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διετάχθησαν τὰ διάφορα στρατολογικὰ γραφεῖα νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ἐνιαύσιον πρόσθετον ὑπηρεσίαν, τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ΑΛΓ' ὁριζομένην εἰς τοὺς ἐκπροθέσμως κατατασσομένους κληρωτοὺς τῶν προγενεστέρων τοῦ ἔτους 1884 ἀπογραφῶν, διότι ἡ καθυστέρησις αὐτῶν ὑπερβαίνει τοὺς τρεῖς μῆνας. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ ὅμως εἰς τοὺς σ γοντας λόγους ἀπολ γῆς κληρωτοὺς τῶν εἰρημένων ἀπογραφῶν λ καλουμένους διὰ διαταγῶν πορείας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου ΑΡΝΓ' οὗτοι ὑποβάλλονται φυσικῶς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου αἵτινές εἰσιν ἐπιεικέστεραι τῶν τοῦ νόμου ΑΛΓ'. Ἐν ταῖς ἀτομικαῖς δὲ διαταγαῖς πορείας δέον νὰ δίδωται προθεσμία πρὸς προσέλευσιν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐκδόσεως τῆς διαταγῆς πορείας ὑπὸ τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου.

— Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν προσωρινὴν κατάστασιν τῶν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον 1884 τελωνιακῶν εἰσπράξεων, εἰσεπράχθησαν ἐν συνόλῳ δρ. 2,380,971:69 ἀπέναντι τῶν εἰσπραχθέντων κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ ἔτους 1883 δρ. 2,763,029:78, ἤτοι ὑπῆρξεν ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ ἐκ δρ. 382,358:09. Τὰ ἐξ εἰσαγωγῆς εἰσπραχθέντα μηνὶ Νοεμβρίῳ 1884 ἀνέρχονται εἰς δρ. 1,775,439:32 τὰ δὲ κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ 1883 ἀνῆλθον εἰς δρ. 2,183,105:33, ὥστε ὑπάρχει ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ ἐκ δρ. 407,666:01.

— Πολλάκις εἴδομεν ὅτι ἐκ τῆς λεωφόρου «Γεωργίου», καθ' ἣν ὥραν γίνεται δημόσιος περίπατος, διέρχωνται ἔφιπποι τρέχοντες ἀπὸ ῥυτῆρος, πρὸ ἡμερῶν δὲ παρ' ὀλίγον νὰ συμβῇ σπουδαῖον δυστύχημα, καθότι παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσι κατὰ κακὴν μοῖραν ἄνθρωποι νομίζοντες ὅτι αἱ ὁδοὶ τῶν πόλεων ὀλίγον διαφέρουσι τῶν δασῶν. Εἰς τὸ ἄτοπον τοῦτο ὀφείλει νὰ θέσῃ τέρμα ἡ Ἀστυνομία, ἐπιβλέπουσα ἵνα μὴ αἱ ἅμαξαι καὶ οἱ ἵπποι διέρχωνται δρομαίως ἐκ τοῦ δημοσίου περιπάτου.

— Τὸ ἐνταῦθα κεντρικὸν καπνεργοστάσιον εἰσέπραξε κατὰ τὸν Δεκέμβριον π. ἔ. Δραχ. 19,265, ἀπὸ δὲ τοῦ Δεκεμβρίου 1883 μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου 1884 εἰσέπραξεν ἐν συνόλῳ Δρ. 163,045.

— Ὁ πρώην Καθολικὸς Ἐπίσκοπος Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας κ. Εὐαγγελιστὴς Μπόνος, ἀνὴρ διακρινόμενος ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ, προεβιβάσθη εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κερκύρας.

— Ἐν τῇ κενῇ ἕδρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς τῶν Καθολικῶν ἐν Χίῳ διωρίσθη ὁ κ. Ἀμπάτης, πρώην ἐπίσκοπος ἐν Θήρᾳ, καὶ ἤδη μοναχὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

— Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας ἐκκαθαρίσθησαν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐν τοῖς λοιμοκαθαρτηρίοις Κανθάρου 1 πλοῖον καὶ 6 ἀτμόπλοια, Ἁγ. Γεωργίου 2 πλοῖα, ἓν ἀτμόπλοιον

σιν παντὸς ἀναγκαίου αὐτῇ, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ εὐδοκιμῇ ἥ τε ὕπαρξις καὶ ἡ μετ' ἀξιοπρεπείας διατήρησις τοσούτου πολυωφελοῦς ἱδρύματος, ὅπερ πρὸς τῇ ὠφελείᾳ ἣν δύνανται νὰ καρπῶνται οἵ τε φιλομαθεῖς καὶ λόγιοι, χρησιμεύει ἔτι πρὸς κόσμον καὶ ἀξιοπρέπειαν τῆς αὐτῆς πόλεως».

Ἡ πρὸς ἐπαύξησιν καὶ εὐόδωσιν τῆς βιβλιοθήκης ὑπὸ τοῦ Κανὰλ γενομένη διαθηκιμαία αὕτη δωρεά, παρασχοῦσα εὐλόγως τῇ Κοινότητι νέα ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης δικαιώματα πρὸς τοῖς δυνάμει τῆς ἀρκτικῆς τῶν βιβλίων προσφορᾶς ἤδη ἐπ' αὐτῶν τούτων κεκτημένοις πλὴν ὑπὸ τῶν καλογήρων διαμφισβητουμένοις, ἔδοτο, ὡς εἰκός, ἀφορμὴν τοῖς Συνδίκοις εἰς νέας ἔτι περὶ προνοίας τῆς βιβλιοθήκης σκέψεις. Σύντονον δὲ τὴν ἑαυτῆς προσοχὴν ἐπιστήσασα ἡ Κοινότης ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην τὴν ἁπλῆν ἐπιμέλειαν τῶν καλογήρων τῆς Ἁγίας Ἰουστίνης ἐμπεπιστευμένου κοινοῦ τούτου κτήματος, συνέλαβε τὴν ἰδέαν περὶ τῆς μεταφορᾶς τῆς Βιβλιοθήκης Κανὰλ ἐκ τῆς μονῆς τῆς Ἁγίας Ἰουστίνης εἰς τὴν ἐντὸς τῆς πόλεως μονὴν τῆς Υ. Θ. Τενέδου· τοῦτο δὲ ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως τοῦ μέρους ἐν ᾧ εὑρίσκετο ἡ βιβλιοθήκη καὶ τοῦ τότε δυσβάτου δρόμου πρὸς μετάβασιν ἐν αὐτῷ καὶ δὴ καὶ ἐν ὥρᾳ χειμῶνος καθ' ἣν οὐδόλως αὕτη ἠξιοῦτο ἐπισκέψεων. Ὅθεν οἱ τῆς Κοινότητος Σύνδικοι ἀπὸ τοῦ 1795 ἤρξαντο τῶν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σχεδίου τούτου προσπαθειῶν των. Ὡς ἀφετηρία δ' ἐχρησίμευσεν αὐτοῖς ἡ πρό τινος χρόνου γενομένη τῶν δύο τούτων μονῶν ἀναδιοργάνωσις, καθ' ἣν εἶχον κατῳκισθῇ εἰς τὴν τότε ἐν πλήρει ἐρημίᾳ περιστᾶσαν μονὴν Τενέδου, τινὲς τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς Ἁγίας Ἰουστίνης ἂν καὶ ἐπὶ τοσοῦτον εἶχεν ἐλαττωθῇ καὶ ὁ τῶν ταύτης μοναστῶν ἀριθμός, ὥστε ἀνεπαρκὴς ἀπέβαινεν οὐ μόνον πρὸς τὴν ἁπλῆν συντήρησιν καὶ ἐποπτείαν τῶν βιβλίων, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὴν ἔτι τὴν λοιπὴν τῆς μονῆς κυβέρνησιν καὶ οἰκονομίαν. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ περ συνενούντων ἁπάντων τῶν τῆς μονῆς Ἁγίας Ἰουστίνης πατέρων εἰς τὴν μετακόμισιν, σφόδρα ἀντέπραττε ταύτῃ ὁ τῆς ἰδίας μονῆς καθηγούμενος, ὅστις μηδόλως πειθόμενος τοῖς τῶν συνδίκων λόγοις· ὧν ἕνεκα ἐπέμενον εἰς τὴν μετακόμισιν, ἔγραφε τῷ ἐν Ἐνετίᾳ Ἐπαρχιακῷ προϊσταμένῳ τοῦ τάγματος, ὅτι «τῶν βιβλίων ἐποιοῦντο χρῆσιν αὐτοὶ οἱ μοναχοί» (2), οἱ Σύνδικοι δι' ἐπιστολῶν ὑπὸ χρονίαν 6 Μαρτίου 1795 πρός τε τὸν Ἐπαρχιακὸν προϊστάμενον καὶ πρὸς τὸν ἐξ ἀγάπης πρὸς τοὺς Κερκυραίους ἀείποτε ὑπὲρ τῶν ἐν Ἐνετίᾳ συμφερόντων τούτων συνηγοροῦντα Ἱππότην Νάννην, (3) τὸν μὲν ἐπληροφόρουν τὰ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς μετακομίσεως τῶν βιβλίων συνιστῶντες αὐτῷ νὰ διατάξῃ τὴν ταχεῖαν αὐτῶν παράδοσιν, τὸν δὲ παρεκάλουν ὅπως ἀναπληρῶν τὴν ἀπουσίαν τοῦ συνήθως ἐν Ἐνετίᾳ διαμένοντος συνηγόρου τῆς κοινότητος, (Nunzio), συνεργήσῃ ὑπὲρ ἄρσεως παντὸς παρεμβαλλομένου εἰς τὴν εὐόδωσιν τῆς ὑποθέσεως κωλύματος. Ἐν τούτῳ δὲ ὑποβαλόντες τῷ Γενικῷ προβλεπτῇ αἰτήσεις ὅπως ἤθελον ἐξουσιοδοτηθῇ εἴς τε τὴν μετακόμισιν τῶν βιβλίων καὶ τὴν ἐκ τῶν μελλουσῶν εἰσπράξεων τοῦ Ταμείου τῆς πόλεως λῆψιν 120 ἐνετικῶν ταλλήρων, διὰ τὰ πρὸς τὴν μετακόμισιν χρειώδη ἀναλώματα, καὶ τούτου ἐκδόντος τῇ 26 Μαΐου 1795 τὴν σχετικὴν ὑπὲρ τῶν αἰτηθέντων ἀπόφασιν ἥτις καὶ διὰ πλειοψηφίας προσδεκτὴ ἐγένετο καὶ παρὰ τοῦ Συμβουλευτικοῦ Συνεδρίου, (Consulta del Conclave), οἱ Σύνδικοι προέβησαν εἰς τὴν μετὰ τῶν μοναχῶν συνομολόγησιν γραπτῶν ὅρων, ὁριζόντων τὴν διαρκούσης τῆς μεταφορᾶς ὑπ' αὐτῶν καταβλητέαν πρόνοιαν περὶ τῶν βιβλίων, καὶ τοὺς περὶ τοῦ τρόπου τῆς μελλούσης συντηρήσεως καὶ καθόλου οἰκονομίας αὐτῶν κανόνας, ἄνευ τῆς τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος ἐξουσιοδοτήσεως, ἀρκεσθέντες τοῦτο μὲν εἰς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ γενικοῦ προβλεπτοῦ καὶ τοῦ Συμβουλευτικοῦ Συνεδρίου, τοῦτο δὲ εἰς μόνων τῶν μοναχῶν τῆς Ἁγίας Ἰουστίνης τὴν συναίνεσιν.

Καὶ γενικὸς προβλεπτὴς μὲν ἦν τότε ὁ πολυπαθὴς Κάρολος Αὐρήλιος Κόμης Οὐΐδμαν, ὁ καὶ μέχρις ἐσχάτων ἡμερῶν τῆς Ἐνετοκρατίας διατελέσας τοιοῦτος, καθ' ὃν στερούμενος χρημάτων εἶχε καταφύγῃ εἰς τὸ ἔλεος τῶν πολιτῶν ἐξαιτούμενος δάνεια, χορηγηθέντα αὐτῷ ὑπό τε τῶν κοινοτήτων τῶν νήσων καὶ διαφόρων πολιτῶν· Σύνδικοι δὲ ἦσαν οἱ Βλάσιος Πετρετῖνος, Ἰωάννης Χαλικιόπουλος, Σπυρίδων Καποδίστριας καὶ Ἡλίας Θεοτόκης ὁ τοῦ κλεινοῦ Νικηφόρου αὐτάδελφος.

(ἀκολουθεῖ).

(2) Ἴδε τὸν ἐν τῷ Δημ. Ἀρχειοφυλακείῳ 94.ον τόμον. Argomenti diversi in via secreta dat 1795 al 1796. Filza XVII σελ. 3 καὶ ἀκολ. — (3) Περὶ Νάνη ἴδε τοῦ Βου τεύχους τῶν ἡμετέρων «Βιογραφικῶν Σχεδαρίων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι διαλαμψάντων Κερκυραίων», σελίδα 27 ἐν ὑποσημειώσει καὶ σελίδας 79 καὶ 186—187.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

καὶ 294 ἐπιβάται. Δήλου 10 πλοῖα, Κερκύρας 2 πλοῖα, ἓν ἀτμόπλοιον καὶ 427 ἐπιβάται. Εἰσεπράχθησαν δὲ λοιμοκαθαρτικὰ δικαιώματα ἐν ὅλῳ δρ. 7,347:27 ἤτοι ἐν τοῖς λοιμοκαθαρτηρίοις Κανθάρου δρ. 179:88, Ἁγ. Γεωργίου 519:89, Δήλου 440:15, Κερκύρας 2,270:76 καὶ Βίδου 3,936:59.

— Γνωμοδοτήσει τοῦ ἰατροσυνεδρίου ἡ ἐπιχόλερος κάθαρσις, ἡ ἐπιβεβλημένη εἰς τὰς ἐξ Ἀλγερίας προελεύσεις, μετετράπη εἰς εἰκοσιτετράωρον ἐπιτηρητικήν.

— Ἀπὸ τῆς α'. Ἰανουαρίου ἀρξαμένου ἔτους ἠλαττώθη κατὰ τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον ὁ ἐπὶ τῶν ἀλλοδαπῶν ἀλεύρων εἰσαγωγικὸς δασμὸς ἀπὸ δρ. 4 εἰς 3,50 0[0 κατὰ στατῆρα.

— Διευθυντὴς τοῦ Σωφρονιστηρίου Ζακύνθου διωρίσθη ὁ κ. Δ. Τυπάλδος Φορέττης, ἀντὶ τοῦ κ. Ι. Ἀρβανιτάκη Κόκιαρη, μετατεθέντος ὡς τοιούτου ἐν Κεφαλληνίᾳ.

— Τὴν 27 τοῦ ἱσταμένου μηνὸς ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς ἡ ἐκκύβευσις τοῦ ὑπὲρ τῶν Ἀρχαιοτήτων λαχείου, διότι καθυστεροῦνται οἱ λογαριασμοὶ ἐξ ἐπαρχιῶν τινων.

Τῇ 13[25 ἱσταμένου μετέστη εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, ὑπὸ ὀξυτάτης προσβληθεῖσα νόσου, ἡ Γερτρούδη Σπένγκελιν, τὸ γένος Χιρστζφέλφ, σύζυγος τοῦ κ. Σπένγκελιν, ὑποπροξένου τῆς Γερμανίας καὶ μέλους τοῦ σπουδαίου ἐμπορικοῦ οἴκου Φέλς καὶ Σ.α. Ἡ μεταστᾶσα διήνυσεν ἐν τῷ φθαρτῷ τούτῳ κόσμῳ βίον ἐν χριστιανικαῖς ἀρεταῖς διακρινομένη ἐπὶ ἀγαθότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ. ἔσχε δὲ ἀείποτε ὡς κύριον μέλημα τῆς ὑπάρξεώς της τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων της, εἰς ἃ ἀδιακόπως διὰ τοῦ παραδείγματός της. μετέδιδε τὰς ἠθικὰς ἐκείνας ἀρχὰς αἵτινες ἦσαν τὸ ἔμφυτον ἀπαύγασμα τῆς εὐγενοῦς ψυχῆς της. Ὁ θάνατος τοιαύτης ἐναρέτου γυναικὸς ἔτρωσε καιρίως τὴν καρδίαν τοῦ ἀγαθοῦ συζύγου της καὶ τῶν συγγενῶν της. κατελύπησε δὲ πάνθ' ὅσους ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ γνωρίσωσιν αὐτὴν ἐκ τοῦ πλησίον.

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἀπεβίωσεν ἡ Ἀγγελικὴ Ζ. Μώρου, σύζυγος τοῦ Αἰδεσιμωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Β. Μώρου. Ἡ μακαρῖτις διεκρίνετο ὡς ἀγαθὴ σύζυγος καὶ φιλόστοργος μήτηρ, ὡς ἐκ τούτου ὁ θάνατός της ὑπῆρξε διὰ τὴν οἰκογένειάν της, ἰδίως δὲ διὰ τὸν πολιὸν σύζυγόν της, ἀνεπανόρθωτον δυστύχημα

Ἐργασίαι τῆς Βουλῆς.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 11.ης ἱσταμένου, καθ' ἣν ἐπανελήφθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς, ἐγένετο συζήτησις περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ κ. Νίκολσων, τελεσθείσης πρό τινων ἡμερῶν ταπεινωτικῆς σκηνῆς. Ὁ κ. Ζηνόπουλος μετὰ σθένους καὶ ὑψηλῆς φράσεως θέσας τὰς ἐπερωτήσεις σαφεῖς, ἤνοιξε τὴν συζήτησιν, ἧς πλεῖστοι μετέσχον, ζωηρότερον δὲ πάντων ὡμίλησεν ὁ κ. Ῥόκος Χοϊδᾶς θεωρήσας τὸ γενόμενον ὡς στίγμα ἐγκολαφθὲν εἰς τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος, οὐχὶ ὑπ' ἄλλου τινός, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ, χάριν ἐλεεινοῦ χαρτοφυλακείου ἐξευτελίσαντος τὴν πατρίδα του. Πάντες ἐζήτησαν νὰ κατατεθῶσι πάντα τὰ σχετικὰ τῇ ὑποθέσει ἔγγραφα, ὅπερ ἐπιμόνως ἀρνεῖται ὁ πρωθυπουργός, διότι ἐξ αὐτῶν θὰ φανῇ, ὅτι διὰ τῆς κακῆς συμπεριφορᾶς του προεκάλεσε πάντα ἐκεῖνα, ἐφ' οἷς τοσοῦτον συνεκινήθη τὸ κράτος ὅλον καὶ μόνον ἡ ὑπὸ ἄλλων βεβαρυμένη συνείδησις τοῦ πρωθυπουργοῦ δὲν ᾐσθάνθη τὴν βαρύτητά των. Ἡ συζήτησις θὰ ἐξακολουθήσῃ, καὶ σήμερον κυρίως τὸ ζήτημα θὰ ἀναχθῇ εἰς τὴν πρέπουσαν θέσιν, ἐξεταζομένης τῆς οὐσίας αὐτοῦ.

— Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 12.ης μετὰ μακρὰς ἐπερωτήσεις, ἐξ ὧν σπουδαιοτάτη ἡ περὶ φυλακῶν τοῦ κ. Λεβίδου ἀποκαλύψασα τὰ αἴσχη τῆς νέας ὀργανώσεως αὐτῶν, ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος Νίκολσων καὶ ὡμίλησεν ἐξαιρέτως ὡραῖα, μὲ γνώσεις καὶ ἐπιχειρήματα ἀναντίρρητα, ὁ κ. Ζηνόπουλος, οὐχὶ πλέον ἀνασκευάσας τὰς δικαιολογίας τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀλλ' ἀποδείξας καθαρῶς αὐτὸν ὑπεύθυνον τῶν λυπηρῶν συμβάντων, ἅτινα ἐξηυτέλισαν τὸν τόπον, διὰ ῥαθυμίαν καὶ ἄστοχον ἐνέργειαν.

Εἰδήσεις ἐξ Ἀθηνῶν.

Τὴν 7.ην ἱσταμένου ὁ ἀγαθὸς λαὸς τῶν Ἀθηνῶν παρέστη εἰς θέαμα ἀσύνηθες καὶ ἀπελπιστικόν, ἐξ οὗ ἀπεκόμισαν ἐλεεινὰς ἐντυπώσεις οἱ κηδόμενοι, ὁπωσδήποτε, τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας. Δυστυχὴς χωροφύλαξ, ὁ Λουκᾶς Καλποῦζος, εἶχε διαταχθῆ ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς νὰ φυλάττῃ τὸν παρὰ τὸν Λυκαβηττὸν ὑπάρχοντα μικρὸν πευκῶνα, νὰ ἀπαγορεύῃ δὲ τὴν εἴσοδον εἰς τοὺς προσερχομένους, ὅπως μὴ καταστρέφηται μέρος αὐτοῦ ἀρτίως φυτευθὲν ὑπὸ τοῦ Δανοῦ ἀγρονόμου, μὴ διαπράττωνται δὲ κακοήθειαι αἵτινες ὡς λέγεται, διαπράττονται ἀσυστόλως ἐκεῖ ἡμέρας καὶ νυκτός. Κατὰ κακὴν τύχην τοῦ ταλαιπώρου χωροφύλακος διενοήθη νὰ κάμῃ ἐν τῷ πευκῶνι περίπατον μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ ὁ ἐπιτετραμμένος τὰ τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας. Ὁ χωροφύλαξ ἰδὼν τὸν ἄγνωστον τοῦτον κύριον εἰσερχόμενον εἰς τὴν ἀπηγορευμένην περιφέρειαν, διέταξεν αὐτὸν μετὰ φωνῶν ν' ἀποσυρθῇ. Ἀλλ' ὁ κ. Νίκολσων μὴ ἐννοήσας ἢ μᾶλλον περιφρονήσας τὸν ἀσήμαντον ἄνθρωπον, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δάσος καὶ κατεπάτει ὡς λέγεται, τὰ νεόφυτα δενδρύλ[λια]. Οὕτω δυστυχῶς συμπεριφέρονται οἱ πλεῖστοι τῶν Ἄγγλων, ὅταν ἐξέρχωνται τῆς ἑαυτῶν πατρίδος, θεωροῦσι δὲ τοὺς νόμους, καὶ τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα τῶν ἄλλων λαῶν προσοχῆς καὶ σεβασμοῦ ἀνάξια, καὶ τούτου ἕνεκα πολλαχοῦ καὶ πολλάκις ὑπέστησαν ὅ,τι ὑπέστη ἐνταῦθα ὁ κύριος ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας.

Ἐμμανὴς γενόμενος ὁ χωροφύλαξ ἐπὶ τῇ ἀπειθείᾳ τοῦ ἀγνώστου ἔσπευσε νὰ διώξῃ αὐτὸν ἐκεῖθεν διὰ τρόπου ἀγροίκου πιθανῶς καὶ βαρβάρου, συνήθους ὅμως εἰς Ἕλληνας χωροφύλακας, στρατολογουμένους ὅμως, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἐκ τῶν χυδαιοτέρων τοῦ λαοῦ τάξεων. Ὁ κ. Νίκολσων ὡς λέγουσιν ἀντέταξε βίαν καὶ ἐκτύπησε μάλιστα διὰ τῆς ῥάβδου του τὸν χωροφύλακα, ὅστις ἐπλήρωσε μετὰ πολλοῦ τόκου τὸ κτύπημα ὡς ἦν ἑπόμενον.

Ἰδοὺ ἐν συνόψει ἡ ὑπόθεσις ἐξ ἧς παρήχθη σκανδαλῶδες διπλωματικὸν ἐπεισόδιον. Πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ προσβληθέντος διπλωματικοῦ ὑπαλλήλου, ὁ μοίραρχος τῆς χωροφυλακῆς ἔσπευσε νὰ τιμωρήσῃ τὸν χωροφύλακα Λουκᾶν Καλποῦζον μὲ δίμηνον φυλάκισιν ἐν Ἀκροναυπλίᾳ, μὲ ἀποβολὴν ἐκ τοῦ σώματος καὶ παραπομπὴν εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια. Ἡ τιμωρία ὁμολογουμένως εἶναι σκληρὰ καὶ δυσανάλογος πρὸς τὸ παράπτωμα παρεῖχε δὲ πλήρη ἱκανοποίησιν εἰς τὸν προσβληθέντα διπλωματικὸν ὑπάλληλον. Καὶ ὅμως [illegible] ἠρκέσθη εἰς ταῦτα ὁ κ. Νίκολσων. Ἀπήτησε διὰ διακοινώσεως νὰ ὑποβληθῇ ὁ προσβολεὺς εἰς στρατιωτικὴν καθαίρεσιν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, παρατεταγμένου ὄντος τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, παρισταμένου δὲ τοῦ Ἄγγλου Γενικοῦ Προξένου καὶ τῆς μουσικῆς παιανιζούσης τὸν ὕμνον τὸν ἀγγλικόν. Οὕτω δὲ καὶ ἐγένετο χθές! (Καιροί).

— Κατὰ πληροφορίας τοῦ νομάρχου Λαρίσσης πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, δεκαὲξ ὀθωμανικαὶ οἰκογένειαι, ἀποτελούμεναι ἐν ὅλῳ ἐκ πεντήκοντα πέντε προσώπων, ἐκ τῶν μεταναστευσασῶν εἰς Μικρὰν Ἀσίαν καὶ εἰς Μακεδονίαν, ἐπανέκαμψαν εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία. Κατὰ τὴν ἔγγραφον δὲ πληροφορίαν τοῦ ὀθωμανικοῦ δημάρχου Νέσσωνος πρὸς τὸν νομάρχην Λαρίσσης, πολλαὶ ἐκ τῶν μεταναστευσασῶν ὀθωμανικῶν οἰκογενειῶν, μεταμεληθεῖσαι, προτίθενται νὰ ἐπανέλθωσιν ἐκ Προύσης, Σμύρνης, Μαγνησίας, Ἀτταλίας, Κατερίνης καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ ὀθωμανικοῦ, ἀλλ' ἐμποδίζονται ἐκεῖθεν, καὶ αὗται δὲ αἱ μέχρι τοῦδε ἐπανακάμψασαι οἰκογένειαι λάθρα ἀνεχώρησαν.

— Ἐν ταῖς ἐν Ναυπλίῳ φυλακαῖς τοῦ Βουλευτικοῦ ὁ κατάδικος Γεώργιος Μαγγανόπουλος, ἐπιτεθεὶς κατὰ δύο ἑτέρων καταδίκων, τὸν μὲν ἕνα ἐφόνευσε, τὸν δ' ἕτερον ἐτραυμάτισεν ἀκινδύνως.

— Ἐν ταῖς φυλακαῖς Καλαμῶν ὁ ὑπόδικος Ῥουσσόπουλος ἐπιτεθεὶς κατὰ τοῦ Ἀθ. Κατσιμαγκλῆ, ἑξάκις ἐνέπηξεν ἐγχειρίδιον εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ.

— Ἀπεβίωσεν αἰφνηδίως, ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας προσβληθείς, ὁ Νικόλαος Θ. Κορέσιος, ἀρχαῖος δημοσιογράφος, γνωστὸς δὲ παρ' ἡμῖν γενόμενος διὰ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης τῷ 1866 «Ἐκλεκτικῆς», ἣν ὅμως βραδύτερον ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ. Ὁ μακαρίτης, ἐκ Χίου καταγόμενος, ἦγε τὸ 68 ἔτος τῆς ἡλικίας, διεκρίθη δ' ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ σταδίῳ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν ᾗ ἐξέδοτο τὸν «Ἄγγελον τῶν βυζαντινῶν λαῶν» καὶ σύγγραμμά τι «περὶ ἀμπελίτιδος», ὅπερ ἐβραβεύθη ὑπὸ τῆς Ἀκαδημείας τῆς Γαλλίας μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς «Ἐκλεκτικῆς» διωρίσθη ὑπάλληλος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν, ἀπελύθη ὅμως μετά τινα χρόνον, ἔκτοτε δὲ ἰδιώτευεν, ὑπὸ πολλῶν κατατρυχόμενος ἀναγκῶν.

— Ὁ ἄρτι διορισθεὶς δικαστὴς παρὰ τοῖς αἰγυπτιακοῖς μικτοῖς δικαστηρίοις κ. Δ. Στεφάνου δὲν ἐδέχθη τὴν νέαν αὐτοῦ θέσιν προτιμήσας ὅπως κατέχῃ τὴν θέσιν τοῦ νομικοῦ συμβούλου.

— Ἐν Φιλιατροῖς κατεσχέθησαν ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου κίβδηλα ἑλληνικὰ ἀργυρᾶ φράγκα καὶ δίφραγκα.

— Ἡ ἐθνικὴ Τράπεζα ἐζήτησε τὴν ἐξ Ἰταλίας ἀποστολὴν μικρῶν ἀργυρῶν νομισμάτων, ἐπειδὴ τὰ ὑπάρχοντα νομίζονται ἀνεπαρκῆ.

— Ἀπηγορεύθη ἡ ἐξ Ἀγυιᾶς ἐξαγωγὴ χοίρων, διότι ἀνεφάνη ἐκεῖ κολλητική τις νόσος εἰς τοὺς χοίρους, ἀπεστάλησαν δὲ καὶ αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι πρὸς θεραπείαν τῶν προσβαλλομένων ζώων.

Τὰ δυνάμει τοῦ νόμου ΑΡΞΖ' κατασκευαζόμενα παιγνιόχαρτα τοῦ Ἑνετικοῦ τύπου διακρίνονται ἀπὸ τὰ ἤδη ἐν χρήσει τοιαῦτα διὰ τῶν ἑξῆς μεταβολῶν.

ΣΥΜΒΟΛΑ.

Α'. Δηνάρια (Denari).

Ταῦτα ἀντικατεστάθησαν διὰ νομισμάτων Ἀθηναϊκῶν ἀρχαίων ἐντὸς ψηφωτοῦ δίσκου.

Ὁ ἄσσος. Περιέχει ναὸν ἀρχαῖαν ἀπήδαλον, ἥτις εἶναι τὸ ἔμβλημα τῆς Κερκύρας, ἔνθα ὑπάρχει τὸ Ἐργοστάσιον, παριστανόμενον ἐν τῷ κύκλῳ μετ' ἐπιγραφῆς «Παιγνιοχαρτοποιεῖον ἡ Ἐλπὶς—ἐν Κερκύρᾳ».

Τὸ 4. Ἡ ἐν αὐτῷ γραφεῖσα κεφαλὴ παριστᾷ τὴν Ἀθηνᾶν.

Β'. Σπαθιὰ (Spade).

Ὁ ἄσσος. Περιέχει σπάθην ἀρχαίαν καὶ στέμμα, λόγχας καὶ πέλεκας ὡσαύτως ἀρχαίους ἔτι δὲ δύο μυθολογουμένους Γρῦπας.

Τὸ 2. Σύμπλεγμα τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκαταλειφθέντων ὅπλων ὅτε ἰδίᾳ χειρὶ ἐφόνευσε τὸν λέοντα.

Τὸ 4. Τὸ ὑπὸ τῆς τύχης κρατούμενον κέρας τῆς Ἀμαλθείας.

Τὸ 6. Τὸ κηρύκειον τοῦ Ἑρμοῦ.

Γ'. Κοῦπες (Coppe) *ποτήρια.*

Ἀντικατεστάθησαν δι' ἀρχαίων κυπέλλων.

Ὁ ἄσσος. Παριστᾷ ἀρχαῖον κύπελλον καλυπτόμενον ὑπὸ τῆς τύχης.

Τὸ 4. Ἡ ἐν αὐτῷ κεφαλὴ παριστᾷ τὴν Ἀφροδίτην.

Δ'. Μπαστούνια (Bastoni).

Ἀντικατεστάθησαν διὰ ῥοπάλων προστεθείσης ἐν τῷ μέσῳ κεφαλῆς λέοντος.

Ὁ ἄσσος. Παριστᾷ τρόπαιον, ἀποτελούμενον ἐκ ῥοπάλου, θώρακος ἀρχαίου πολεμιστοῦ, λογχῶν, πελέκεων, δίσκων καὶ ποτηρίων, περιέχει προσέτι καὶ κεφαλὴν λέοντος μετὰ τῆς χειρὸς τοῦ φονεύσαντος αὐτὸν Ἡρακλέους καὶ κύκνον.

Ἐπιγραφαί.

Ἀντικατεστάθησαν διὰ τῶν ἑπομένων ἀρχαίων παροιμιωδῶν λογίων.

Ἀντὶ τῶν Ἰταλικῶν

(Non val sapere chi ha fortuna contro).
(Non ti fidar di me se il cuor ti manca).
(Per un punto Martin perse la cappa).
(Se perdi tuo danno).

Ἐτέθησαν τὰ ἀρχαῖα λόγια.

1. Ἐπὶ τοῦ ἄσσου Δηνάρι.
«Οὐκ ἔχουσιν αἱ τύχαι φρένας».

2. Ἐπὶ τοῦ ἄσσου Σπαθί.
«Μὴ μοῦ ἅπτου ἀθυμῶν».

3. Ἐπὶ τοῦ ἄσσου Κοῦπα.
«Θὲς τῇ τύχῃ».

4. Ἐπὶ τοῦ ἄσσου Μπαστοῦνι.
«Πλοῦτος τύχης ἔμετος».

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Αἱ εἰκόνες παριστῶσι 4 πεζοὺς (fanti), 4 ἱππεῖς (cavallieri) καὶ 4 βασιλεῖς (Re) οἵτινες ἀντικατεστάθησαν ὡς ἑξῆς·

Α'. Πεζοὶ ἀσκεπεῖς πρὸς διάκρισιν	Ἀμφίων	(δηνάρι)
	Ζῆθος	(σπαθί)
	Ὀρέστης	(κοῦπα)
	Πυλάδης	(μπαστοῦνι)
Β'. Ἱππεῖς φέροντες ἐπὶ κεφαλῆς κράνος	Κάστωρ	(δηνάρι)
	Πολυδεύκης	(σπαθί)
	Πέλωψ	(κοῦπα)
	Οἰνόμαος	(μπαστοῦνι)
Γ'. Βασιλεῖς φέροντες ἐπὶ κεφαλῆς διάδημα	Ἀγαμέμνων	(δηνάρι)
	Ἀχιλλεύς	(σπαθί)
	Μίνως	(κοῦπα)
	Θησεύς	(μπαστοῦνι)

Ὀπισθόφυλλον.

Τὸ ὀπισθόφυλλον περιέχει εἰς χαρακτῆρας μινυθικοὺς τὰ ἀρχικὰ ψηφία τοῦ Παιγνιοχαρτοποιείου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Α1.27.0179

Ὁ Μητροπολίτης Κερκύρας Χρύσανθος.

(Συνέχεια, ὅρα ἀριθμὸν 1014).

Μετὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Νεκροταφείου ἐμερίμνησεν ὁ ἀείμνηστος Χρύσανθος καὶ περὶ καταλλήλου Καθεδρικοῦ Ναοῦ, ὡς τοιοῦτον ἐκλέξας τὸν τῆς Υ. Θ. Σπηλαιωτίσσης καὶ Ἁγίου Βλασίου, ἐνῷ ἀπὸ πολλοῦ ἐτελοῦντο μεγάλαι τινὲς τελεταὶ καὶ πανηγύρεις. Διάταγμα τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς Κόμητος Σπυρίδωνος Θεοτόκη, προστάντος πρώτης ἑλληνικῆς πολιτείας, μετὰ τὸ δούλειον τοῦ Βυζαντίου ἦμαρ συγκροτηθείσης, ὥρισεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1801 τὸν Ναὸν τοῦτον πρὸς τέλεσιν τῶν Πολιτικῶν καὶ Ἐθνικῶν ἑορτῶν, τομὲν, ἕνεκα τῆς λαμπρότητος καὶ ὁπωσοῦν καλλιτεχνικῆς κατασκευῆς, τοδὲ, διὰ τὴν φήμην, τὸ ἦθος καὶ τὴν ἱεροπρεπῆ τῶν ἐφημερίων αὐτοῦ ἐκπαίδευσιν. Ὁ πρῶτος μετὰ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ ἐπισκοπικοῦ τῆς Κερκύρας θρόνου προχειρισθεὶς Μητροπολίτης Ἱερόθεος Κυγάλας ἐν αὐτῷ ἐτέλεσε τὸ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ μεταστάντος Αὐτοκράτορος τῶν Ῥωσσιῶν Παύλου τοῦ Α΄, ὡς καὶ τὴν δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει τοῦ υἱοῦ καὶ διαδόχου αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, μετὰ πένθους τὸν πατέρα διαδεξαμένου. Ἐν αὐτῷ ἐτελοῦντο προσέτι μεγαλοπρεπῶς καὶ αἱ μεγάλαι θρησκευτικαὶ ἑορταί.

Τὸν Ναὸν τοῦτον ὁ Χρύσανθος εὗρε κατάλληλον, ἡ δὲ Ἰόνιος Γερουσία διὰ ψηφίσματος ἐν ἔτει 1842 ἐκδοθέντος, κατὰ παράκλησιν καὶ τῶν ἐπιτρόπων ὀρθῶς ὥρισεν ὡς καθεδρικὸν ἀντὶ τοῦ ἄχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὑπάρχοντος Ναοῦ τοῦ Παμμεγίστου Ταξιάρχου Μιχαήλ.

Καὶ ὁ Ναὸς οὗτος εἶναι ἄξιος ἱστορικῆς τινος μνείας διά τε τὴν παλαιότητα καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γενόμενα. Καὶ πότε μὲν οὗτος ᾠκοδομήθη ἔργον οὐχ᾽ ἡμέτερον, ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς οὕτως εἰπεῖν ἱστορίας τῆς Κερκύρας μανθάνομεν μόνον ὅτι, ἀνῆκεν ἀνέκαθεν τῇ Κοινότητι τῆς Κερκύρας, χρηματίσας τέμενος Ἱερὸν ἐνῷ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1489 τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος τὸ Ἱερώτατον Λείψανον κατετέθη, μεῖναν ἄχρι τοῦ ἔτους 1531, ὅτε ἐκ τοῦ Ναοῦ τούτου ἐν ἄλλοις Ναοῖς μετακομισθὲν τελευταῖον ἐναπετέθη ἐν τῷ νῦν Ναῷ, οἰκοδομηθέντι ἐν ἔτει 1589, μετὰ τὴν ὀχύρωσιν τῆς πόλεως.

Ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ταξιάρχου κατετέθη ὡσαύτως καὶ ἕτερον σκῆνος ἡγιασμένον τῆς Ἁγίας Θεοδώρας τὸ ἅγιον Λείψανον, μεῖναν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1740 ἄχρι τοῦ 1842, ὅτε μετεκομίσθη ἐν τῷ Ναῷ τῆς Σπηλαιωτίσσης ἐνῷ καὶ σήμερον εὕρηται. Ἐν αὐτῷ ἐν καλλιτεχνικῷ ἐκ μαρμάρου εἰκονοστασίῳ εὕρηται ἐντεθειμένη τῆς Θεομήτορος ἡ εἰκών, οὖσα αὐτὴ ἐκείνη, κατὰ τὴν παράδοσιν, δι᾽ ἧς, ὁ ἀδίκως ἐν ἔτει 1530 τὰς ὄψεις πηρωθεὶς Στέφανος κλαίων καὶ δεόμενος ἐν Κασσιώπῃ, ἔλαβε νέους ὀφθαλμοὺς καὶ κατὰ τὸν ὑμνογράφον *«ἀντὶ τῶν πρὶν κυανείων τῇ χρόᾳ ἔσχε τὸ δεύτερον ὦπας γλαυκίους»*.

Τὴν παράδοσιν ὅτι ἡ εἰκὼν αὕτη τῆς Κασσιοπίας, ὑπὸ τῶν ἐπιδραμόντων ἐν Κασσιόπῃ βαρβάρων ἁρπαγεῖσα καὶ ὑπὸ Κερκυραίου τινὸς εὐσεβοῦς ἐξαγορασθεῖσα, μετεκομίσθη καὶ ἀνετέθη ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ταξιάρχου, ἐνισχύει πως καὶ ὁ ὑμνολόγος τοῦ θαύματος Νικόλαος Τριαντάφυλλος, λέγων ἐν τῷ γράμματι «τοῖς ἐντευξομένοις» ὅτι τελεῖται πολυθρύλλητος πανήγυρις *“οὐ μόνον ἐν τῷ τερατώδει Ναῷ τῆς Πανάγνου ἐν Κασσιώπῃ, ἀλλάγε καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐν ταύτῃ τῇ Πόλει καὶ Νήσῳ Κερκύρας ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῷ πανσέπτῳ τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ”*. Ὁ Τριαντάφυλλος, συνθέμενος τὸ Ὑμνολογίδιον πρὸς τὴν Θεομήτορα, κατεσκεύασεν ἰδίᾳ δαπάνῃ καὶ τὸ ἄχρι τῆς σήμερον σῳζόμενον Σκευοφυλάκειον, ἐν ᾧ ἦν εἰς προσκύνησιν ἐκτεθειμένον τῆς Αὐγούστης τὸ Λείψανον, ὡς μαρτυροῦσι τὰ ἐν δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ τῆς θύρας ἀναγεγλυμμένα ἀρκτικὰ τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου αὐτοῦ γράμματα Ν. Τ., καθαρῶς διακρινόμενα· ἀφῆκε δὲ καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ εἰς κατοικίαν τότε μὲν τοῦ Μεγάλου Πρωτοπαπᾶ Κερκύρας νῦν δὲ τῶν Ἀρχιερέων αὐτῆς, οὖσα τὸ νῦν Ἀρχιεπισκοπεῖον.

Ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ταξιάρχου ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐτάφη τοῦ Μητροπολίτου Κερκύρας Μακαρίου ὁ νεκρὸς, καὶ ἐν αὐτῷ καὶ ἄλλων ἐπιφανῶν τῆς Ἑπτανήσου ἀνδρῶν εὑρίσκονται τὰ μνημεῖα, φέροντα εἰσέτι τὰς ἐπιτυμβίους ἐπιγραφάς. Ἐν τῷ Ναῷ τούτῳ ὁ ἑκάστοτε ἐκλεγόμενος Μέγας Πρωτοπαπᾶς Κερκύρας κατὰ ἀπαραίτητον ἔθος ἐφέρετο ἐπὶ σκίμποδος ἀπὸ τοῦ Παλατίου τῆς ἐκλογῆς, προπεμπόμενος ὑπὸ τῶν ἐνετικῶν ἐγχωρίων Ἀρχῶν, ἐν ᾧ ψαλλομένης δοξολογίας πανταχόθεν ἀντήχουν αἱ τοῦ πλήθους ζητωκραυγαί, ἡ βοὴ τῶν κωδώνων καὶ ἡ ἐκπυρσοκρότησις τῶν πυροπυξίδων, ἐγκαθισταμένου τοῦ φέροντος τὸν ἐρυθρὸν πλατύγυρον ἐκ βελούδου πῖλον μετὰ ἐρυθρῶν ἐκ μετάξης κροσσῶν ἀρχηγοῦ τῆς ὀρθοδόξου Κερκυραϊκῆς Ἐκκλησίας, ἧς ξένος καὶ ἑτερόδοξος δυνάστης τοὺς γνησίους ἀποστολικοὺς Ποιμένας εἶχεν ἐκδιώξῃ.

Ὁ Ναὸς οὗτος τοιαύτην ἔχων ἱστορίαν, ἂν καὶ καθεδρικὸς, ὑπῆρχεν ἐπὶ Χρυσάνθου ἠμελημένος καὶ ἀκαλλὴς, καὶ μόνον σήμερον λαμπροπρεπῶς ἐκαλλύνθη καὶ ἱεροπρεπῶς ἐκοσμήθη τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ τῷ ζήλῳ τοῦ Ἐφημερίου Ἱερέως Ἀλεξάνδρου Βέρτη, συνεργούσης καὶ τῆς ἀγαθῆς τῶν ἐπιτρόπων θελήσεως, καὶ τῆς συνδρομῆς τῶν ἀδελφῶν καὶ ἐνοριτῶν.

Τοῦ Ναοῦ λοιπὸν τῆς Σπηλαιωτίσσης Καθεδρικοῦ ὁρισθέντος, τῇ 1[13 Φεβρουαρίου 1842 ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς τελετὴ πρὸς ἀνακήρυξιν τοῦ γεγονότος. Ἀρχιερατικὴ Λειτουργία μετὰ χειροτονίας Πρεσβυτέρου καὶ Διακόνου ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Χρυσάνθου κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, καὶ ἔπειτα δοξολογία, ἣν ἐπέστεψεν εὔγλωττος Λόγος, ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμωτάτου Ἱερέως Ἰωάννου Γαρνέλλη οὗ ἡ Κέρκυρα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀκούσασα τὴν ἄτυφον καὶ κοσμικῆς ἐπιδείξεως ἐστερημένην εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν ἐθαύμασε τὸ πρᾶον καὶ ἱεροπρεπές. Ἡ μελῳδικὴ ψαλμῳδία, ἡ λαμπρότης τῶν Ἱερῶν Σκευῶν, ἡ πλουσία κηροδοσία, ὁ μεγαλοπρεπὴς εὐπρεπισμὸς τοῦ Ναοῦ, ἡ πολυάριθμος συρροὴ τῶν πιστῶν, ἡ παρουσία τῶν Πολιτικῶν Ἀρχῶν καὶ ἡ Ἀστυκὴ προσέτι Μουσικὴ, κατέστησαν σεβαστὴν καὶ ἀξιομνημόνευτον τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐν ᾗ οἱ Κερκυραῖοι ἐξεδήλωσαν τὸ βαθύτατον σέβας καὶ τὴν μεγίστην ἀφοσίωσιν εἰς τὰς μεγάλας τελετὰς τῆς Ἱερᾶς αὐτῶν θρησκείας.

Καθιερωθέντος οὕτω τοῦ νέου Καθεδρικοῦ Ναοῦ, τῇ 7 Μαρτίου 1842 ὥρᾳ 6 Μ. Μ. ὁ Χρύσανθος καὶ ὁ Ἱερὸς τῆς πόλεως καὶ τῶν Προαστείων κλῆρος, φαιδρὰ ἱερὰ ἄμφια περιβεβλημένοι, ἐν κατανυκτικῇ Λιτανείᾳ ἐκόμισαν τῆς Βασιλίδος τὸ πολυτίμητον Λείψανον ἀπὸ τοῦ Ταξιάρχου Μιχαὴλ ἐν τῷ τῆς Σπηλαιωτίσσης Ναῷ, ἐν μέσῳ ἀπλέτου φωτοχυσίας, εὐωδῶν θυμιαμάτων καὶ ἐναρμονίου Ἱερᾶς μελῳδίας, τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ τρόπαια τῆς προστάτιδος τῶν Ἱερῶν εἰκόνων μεγαλοπρεπῶς ἀνακηρυττούσης. Μετὰ τὸ πέρας δὲ τούτων, ἵνα μὴ τῇ λήθῃ τὰ συμβάντα παραδοθῶσιν ἐπὶ τοῦ τόξου τῆς ἐσωτερικῆς Στοᾶς, τῆς ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς μεγάλης θύρας εὐθὺς ἀπαντώσης, ἐπιμήκης ἐτέθη Πίναξ, φέρων ἐπιγραφὴν, γράμμασι μεγάλοις τὸν χρόνον, τὸν Ἀρχιερέα, τὴν Γερουσίαν καὶ τὴν τοῦ Ναοῦ εἰς Μητρόπολιν καθιέρωσιν, μαρτυροῦσαν καὶ ἔχουσαν ὡς ἔπεται.

ΕΝ ΕΤΕΙ ΣΩΤΗΡΙΩ ΑΩΜΒ΄ ΕΠΙ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ, ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΟΥ ΗΜΩΝ, Ο ΝΑΟΣ ΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΗΣ ΣΠΥΛΑΙΩΤΙΣΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΒΛΑΣΙΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΣ ΙΟΝΙΟΥ ΒΟΥΛΗΣ ΝΑΟΣ ΠΡΩΤΕΥΩΝ ΑΝΑΔΕΔΕΙΚΤΑΙ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ.

Εἰδοποίησις.

Εἰς τὸ ἀγροκήπιον τοῦ κ. Τζόρα κείμενον εἰς τὸ προάστειον Γαρίτσης, εὑρίσκονται πρὸς πώλησιν ἑκατοντάδες Πορτοκαλαῖαι, ἀρίστης ποιότητος, ὕψους τριῶν μέτρων, ἄλλαι μὲν φέρουσαι καρπὸν ἕτεραι δὲ ἕτοιμαι πρὸς καρποφορίαν. Προσέτι πωλοῦνται καὶ λεμοναῖαι (κεντρωμέναι εἰς Ξυνονεραντζέας), Νεσπολαῖαι ὕψους 1 καὶ 2 μέτρων μὲ ἄνθη ἕτοιμαι πρὸς καρποφοριαν, Ἀχλαδιαι, Ῥοδακινέαι (πρώϊμαι τοῦ Ἰουνίου), Μπουρνελέαι, Κυδωνέαι, Γκινετίαι καὶ πλεῖστα ἕτερα καρποφόρα δένδρα. (ή. —2)

ΕΛΑΙΟΝ ΤΟΥ ΟΝΙΣΚΟΥ ἄνευ ὀσμῆς οὔτε γεύσεως, τὸ ἔλαιον τοῦτο οὐδόλως ὁμοιάζει μετὰ τοῦ ἐν τῷ ἐμπορίῳ πωλουμένου.

Μόνος Ἰδιοκτήτης

HUILE DE HOGG

ΕΛΑΙΟΝ ΤΟΥ ΟΝΙΣΚΟΥ ΦΥΣΙΚΟΝ

ἀσφαλοῦς ἐνεργείας, ἐπιβεβαιουμένης ὑπὸ πείρας 25 καὶ ἔτι πλέον ἐτῶν, κατὰ τῶν εστηθικῶν ἀσθενειῶν, τῆς Φθίσεως, τῆς Βρογχίτιδος, τῆς Καταρροῆς, τῶν ἐπιμόνων Βηχῶν, τῶν χοιραδικῶν ἀσθενειῶν, τῶν ἀδενικῶν ἐξοιδημάτων, των ἀσθενειῶν τοῦ δέρματος, τῆς λειχῆνος, τῶν λευκορροιῶν, τῆς γενικῆς ἀδυναμίας κτλ, καὶ πρὸς ἐνδυνάμωσιν τῶν ἐξησθενημένων καὶ ἀδυνάτων παιδίων.

Ἀποφεύγετε τὰ κοινὰ ἔλαια καὶ ἰδίως ἐκεῖνα, ὧν ἡ σύνθεσις ἐφευρεθεῖσα ὑπὸ τῆς κερδοσκοπίας πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ φυσικοῦ ἐλαίου ἐπὶ προφάσει ὅτι ἔχουσιν εὐαρεστοτέραν γεῦσιν καὶ ἐνεργοῦσιν κάλλιον, ἐρεθίζουσι καὶ στενοχωροῦσι εἰς μάτην τὸν στόμαχον, ἐνίοτε. δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἀρκούντων ἐπικίνδυνα

Σημεῖον τοῦ Ἐργοστασίου

Ὅπως εἶσθαι βέβαιοι περὶ « τοῦ γνησίου καὶ φυσικοῦ ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου λαμβάνετε το « ἔλαιον Hogg» πωλούμενον ἐντὸς τριγωνικῶν φιαλῶν. Ζητήσατε τὸ ὄνομα τοῦ Hogg, ὡς καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ κ. Lesueur, τοῦ διευθυντοῦ χημικῶν συσκευῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων, εὑρισκομένην ἐπὶ ἑκάστης τριγωνικῆς φιάλης.

Ἀποθήκη παρ᾽ ἅπασι τοῖς κυριωτέροις Φαρμακοποιοῖς.

Ἀπὸ τὴν Ἰανουαρίου 1883 ὀφείλει ἕκαστος νὰ προσέχῃ ὅπως τὰ ἔξωθεν τῶν φυαλῶν προσεκολλώμενα ἐπισημειώματα τῶν ἐμπεριεχόντων Ἔλαιον τοῦ Ὕπατος τῆς Μουρούνης τοῦ Χὸγγ, νὰ εὑρίσκεται ἐπ αὐτῶν καὶ ἡ σφραγὶς τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

HOGG, Φαρμακοποιός, ὁδὸς Καστιλιόνε 2 ἐν Παρισίοις

(15. κς.)

ASTHME Ἡ Κόρυζα, ἡ Δύσπνοια, ὁ Πνιγμὸς καὶ ὅλαι αἱ ἀσθένειαι τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων θεραπεύονται διὰ τῶν Tubes Levasseur. Ἀξία αὐτῶν 3 φρ. διὰ τὴν Γαλλίαν.

NÉVRALGIES Θεραπεύονται ἀμέσως διὰ τῶν Καταποτίων Antinevralgiques τοῦ ἰατροῦ Cronier. Ἀξία αὐτῶν, 3 φρ. διὰ τὴν Γαλλίαν.

Τὸ Α῾ης τάξεως χημικὸν φαρμακεῖον Levasseur 23, rue de la Monnaie Paris. — Ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸν Κύριον Kassapian καὶ εἰς ὅλα τὰ ἐπίσημα φαρμακεῖα. — Ἀποθήκη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, εἰς τοὺς Κυρίους Maigan καὶ Σας καὶ ὅλα τὰ ἐπίσημα φαρμακεῖα. — Τὸ Ἄσθμα, ἡ Δύσπνοια, ὁ Πνιγμὸς καὶ ὅλα.

(71)

Ζωὴ, αὔξησις καὶ ὡραιότης διὰ τὴν κόμην.

ΤΟ ΜΕΛΡΩΣΟΝ

ΑΓΑΠΗΤΟΝ

ΕΠΑΝΟΡΘΩΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ.

Ἀφεύκτως ἀποδίδει εἰς λευκήν, λευκόφαιον, ἢ μαραμένην κόμην τὸ τῆς νεότητος χρῶμα· ἐμποδίζει τὴν πτῶσιν της, καθαρίζει τὴν κεφαλήν, ἀφανίζει τὴν πιτυρίασιν καὶ δίδει τῇ κόμῃ ζωήν, αὔξησιν, στιλπνότητα καὶ ὡραιότητα. Εὑρίσκεται πρὸς πώλησιν εἰς μεγάλας φιάλας δύο μεγέθων.

Γενικὴ ἀποθήκη—114 καὶ 116, SOUTHAMPTON ROW, *ἐν Λονδίνῳ. Ἐν Παρισίοις καὶ Νέα Ὑόρκῃ.*

Πωλεῖται δὲ παρ᾽ ὅλων τῶν μυροπωλῶν, κουρέων καὶ φαρμακοποιῶν Ἄγγλων.

Πωλεῖται παρὰ τῷ κ. ΜΑΡΙΝῼ ΤΣΗΡΙΓΟΤΗ. (47)

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. ΠΕΤΡΟΥ ΤΡΥΦΟΥ ὑπάρχει ἀποθήκη τῶν προϊόντων τῆς κ. ΑΛΛΕΝ.

Τυπογραφεῖον Η ΚΕΡΚΥΡΑ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ